ANUL XIII.— No. 2086. 6 PAGINI 3 LEI Luni 22 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3,26,60. Administraţia 3,26,60. Redacţia şi provincia 3,26,69

Eri s'a desfăşurat serbarea „Zilei Sporturilor"

In prezenţa Suveranului şi în decorul festiv al Onefului s'a desfăşurat eri după amiază, fastuoasa paradă a «Zilei Sporturilor».

Sub auspicii de vară, cu cer senin şi soare din belşug, sportivii Capitalei au evoluat în faţa M. S. Regelui, în cadrul unei defilări de vaste proporţii şi de captivantă disciplină.

După amiaza de eri a prilejuit, într'adevăr, un spectacol de econfortantă tinereţe, de amplă desfăşurare şi de minunată feerie.

Rând pe rând, federaţiile noastre sportive, au defilat în faţa Suveranului, în haină de sărbătoare, în ţinută omagială şi în alură ostăşească, mărturisind profundul lor ataşament şi neţărmurita lor dragoste pentru Acela care veghează asupra destinelor sportului românesc şi care El însuşi este primul sportiv al ţării.

Splendidă serbare...

Sub îmbiere de muzici militare, sportivii şi-au plimbat prin faţa tribunei regale, siluetele lor svelte şi costumele lor multicolore, realizând un spectacol pitoresc şi de o fascinantă desfăşurare.

O deosebită impresie a făcut trecerea reprezentanţilor federaţiei de ciclism, precum au fost primite cu ropote de aplauze şi cu salve de aclamaţiuni apariţiile elegante ale hockeyiştilor în frunte cu Bâzu Cantacuzino şi inepuizabilele contigente de participanţi ale federaţiei Române de Football... Ripensia... Venus... Unirea Tricolor... Macabi... Gloria... S. T. B., Adesgo... şi Leonida...

După terminarea defilării, sub escortă permanentă de aplauze, Suveranul a distribuit decoraţiile conferite cu prilejul zilei Sporturilor.

Serbarea a continuat apoi, în toată măreţia ei, cu demonstraţii admirate de oină, de handball, de gimnastică şi s'a încheiat în vecinătatea primelor umbre ale serii, cu o horă însufleţită, jucată cu draci de nu ştiu câte sute de tineri ai Jandarmeriei.

Prezent în tribune în număr destul de mare, publicul a reacţionat cu sgomotaose manifestaţii de simpatie, mărturisindu-şi întreaga lui încântare şi satisfacţie.

JACK BERARIU

Cum a decurs defilarea

Defilarea a fost deschisă de cluburile federaţiei române de atletism. Trec în ordine:

Stadiul Român, în frunte cu harnicul său preşedinte, d. ing. N. Mărăscu. Vin apoi atleţii As. Sp. Grănicerul, CFR-ului, Pebeului, Vulturaşului, A.S. Jandarmeriei (impresionantă ca număr), grupul fiind încheiat de echipa Viforului Dacia. Atleţii grupării campioane poartă banda tricoloră, semn distinctiv că au câştigat cel mai invidiat trofeu atletic, „Cupa M. S. Regele Carol II".

A doua federaţie care trece este cea de basket-ball. Aci secţiunile femenine, după cum era şi natural, au prioritate. Astfel putem admira jucătoarele dela Telefoane, AGT, A. S.F.C. şi Ireş Club.

Urmează secţiunile masculine, Sp. Studenţesc. Campionii naţionali la basket sunt conduşi de d. av. Lecca.

Cea mai săracă federaţie este cea de bobsleigh în care d. lt. colonel Mihail cucereşte totuşi numeroase aplauze.

O federaţie mai numeroasă este cea de box, unde „vedetele" Toma Aurel şi Şerbănescu cuceresc aplauze furtunoase.

Canotajul, mai organizat şi mai numeros ca oricând, a făcut o frumoasă impresie. Cu ramele pe umeri, trec prin faţa tribunei vâslaşii Metropolei, Jandarmeriei şi Grănicerului.

Lipsesc excelentele grupări din Timişoara, Arad şi Satu Mare, care ar fi dat un aspect şi mai interesant acestui grup.

CICLIŞTII

Federaţia de ciclism are în frunte pe cei patru concurenţi care ne vor reprezenta în marea probă ciclistă „Turul Franţei". Trec apoi în ordine: Metropola, CFR, Aquilla, A. S. Jandarmeriei, A. S. Mociorniţa şi clubul Principele Niculae.

FOOTBALLUL

Cu o altă muzică, apare şi federaţia de football, care impresionează prin numărul cluburilor şi variaţia culorilor, care dă câmpului un frumos aspect.

In fruntea celor 60 de cluburi, se găsesc membrii biroului federal.

Imediat apoi campioana României, Ripensia, care este urmată apoi de:

Venus, Juventus, CFR şi Unirea Tricolor, echipe din divizia naţională A, care la trecerea prin faţa tribunelor cuceresc ropote de aplauze. Urmează în ordine:

Sportul Studenţesc, puţini la număr, dar bine prezentaţi; Mociorniţa, ACSA, AGER, Ascam, Colţea, Gloria.

O frumoasă impresie fac jucătorii Olympiei, dar mai ales ai S. T. B.-ului, Turda, Av. Sportiv şi ASFC.

Apoi vin cei dela Carmen, Industria Iutei şi cei din Militari.

Grupările corporative se prezintă după cum era şi natural, cu un efectiv bogat şi bine pus la punct cu echipamentul. Distingem astfel grupările:

A. S. Mociorniţa, Pebe, Socec, Titan, Adesgo. Dar nici cluburile nevoiaşe nu se lasă mai prejos şi ţin să arate că sunt prezente la datorie. Astfel trec rând pe rând prin faţa tribunelor:

Stăruinţa, Sp. Muncitoresc Vergu, Zburătorii, echipa din Chitila, B. T.M.T.

Din nou un grup de corporative: Cartea Românească, Leonida, Metropola, Ciclop, Monitorul Oficial, rătăcit printre ei, bătrânul CAB. E rândul celor dela Educaţia Armeană, Orfeus. Alt grup compact de corporatişti, printre cari notăm pe cei dela SET, Ceho, Universul.

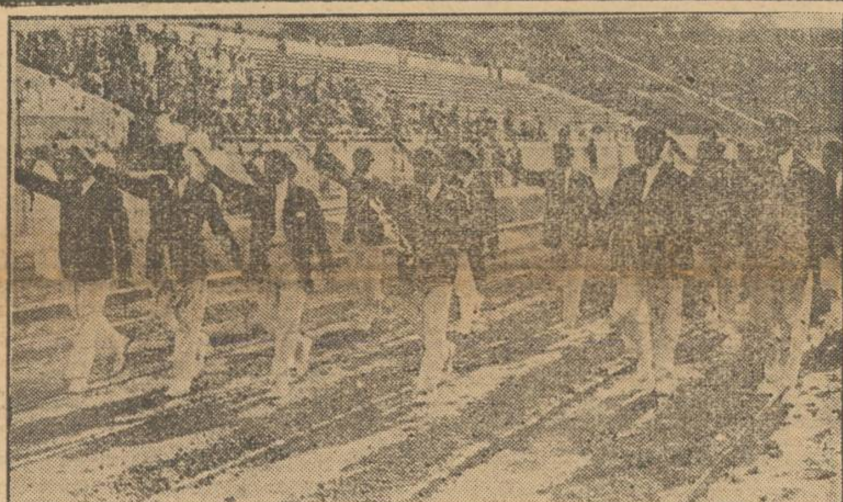
Grupul football-iştilor se apropie de sfârşit. Trec cei dela Biruinţa, Dacia Traiană, Grănicerul, iar cei dela A. Sp. Jandarmeria prezintă nu mai puţin de 14 echipe, reprezentând cele 14 filiale. Cu acest club ia sfârşit şi grupul federaţiei de football.

Urmează federaţia de gimnastică în care elevele şcoalei profesionale prezintă grupul mai pitoresc. Vin la rând cei dela Turnverein. Inainte, Viitorul, Şcoala Normală, Jan-

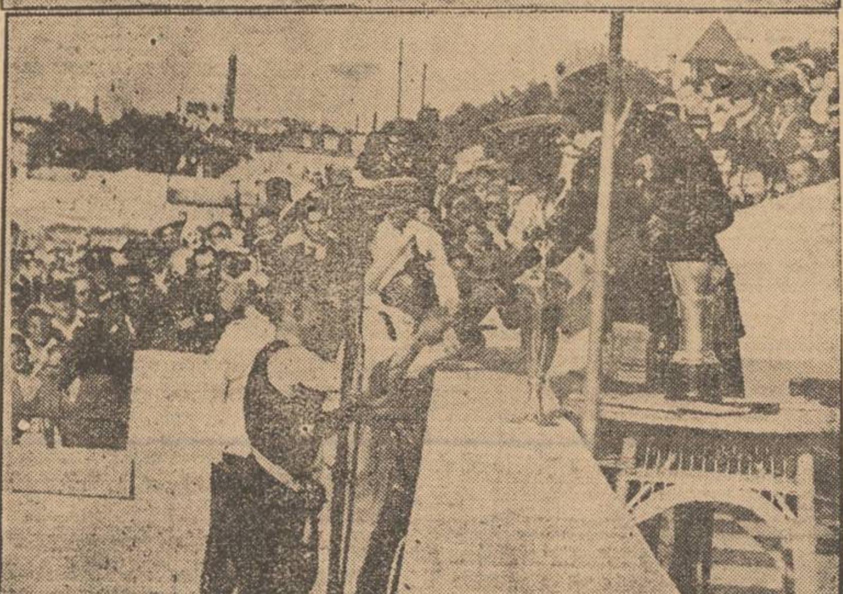
(Continuare în pag. 5-a)

Suveranul rostindu-şi discursul

DE SUS IN JOS: Defilarea comitetului U.F.S.R.; Unirea Tricolor la defilare; Toma Aurel primeşte medalia de aur; Decorarea unui conducător

Cum s'a desfăşurat matchul Schmelling-Joe Louis

Entuziasm în Germania. Doliu în Harlem. D-na Louis e de vină... Joe Louis a cerut revanşa D. Hitler felicită pe învingător

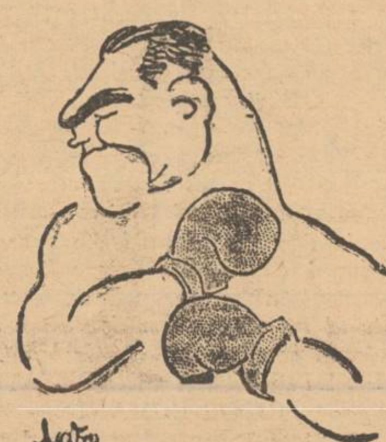
Surpriza s'a produs. Contrar majorităţei prevederilor, pronosticurilor şi calculelor, germanul Max Schmeling a întrerupt seria de succese a faimosului Joe Louis care, după 26 de consecutive victorii — cele mai multe obţinute înainte de limită — apăruse în sigur viitor campion mondial.

«Teroarea neagră» a fost însă îngenunchiată în zorii zilei de ieri şi corecţia ce i-a fost aplicată, a confirmat în întregime părerea acelora cari, spre a-i acorda încrederea lor, voiau să-l vadă pe Joe Louis luptând pe distanţe mai mari, în faţa unui om care s'ar pricepe să-i evite, în primele reprize, necruţătorul pumn.

Puţini au fost aceia cari nu s'au grăbit să acorde un prea larg credit fiului Harlem-ului şi deaceia, confirmarea aşteptărilor lor a însemnat, pentru ei, cea mai deplină satisfacţie.

Joe Louis a gustat din cupa învinşilor şi este probabil că acest lucru îi va servi pe viitor, întrucât—după noi—auto-încrederea care stăpânea pe negru a fost factorul determinant al victoriei lui Schmeling.

Nu este în intenţia noastră să scădem din meritele învingătorului — departe de noi acest gând — dar continuăm să credem că Joe Louis rămâne un boxeur excepţional care va mai avea un cuvânt de spus. Fiecare boxeur a făcut în carieră, cunoştiinţa desagreabilului knock-out şi cu toate acestea a continuat să strălucească. Max Schmeling, învingătorul lui Joe Louis, a suferit o asemenea înfrângere din partea lui Gipsy Daniells, un răsuflat în toată puterea cuvântului. Dar acest lucru nu l-a împiedicat să cucerească, în 1930, campionatul lumii şi să învingă acum pe Joe Louis, a cărui victimă sigură era considerat.

Max Schmelling

Tinereţe svăpăiată

Cei 22 de ani ai lui Joe Louis au însemnat o altă mare cauză a înfrângerii lui. Legănat pe laurii celor 26 victorii, negrul nu a judecat cu maturitate situaţia şi, luând în glumă matchul cu Schmeling, şi-a neglijat antrenamentul, preferând să tragă chiulul managerului său şi să facă golf sau să meargă la pescuit.

Este probabil că de aci în colo, Joe Louis va reflecta cu mai multă seriozitate asupra situaţiei şi, mai ales, va avea grijă să nu-şi mai desconsidere adversarii.

De altfel, faptul că acţiunile i-au scăzut simţitor, în urma acestei înfrângeri şi că, în consecinţă el nu va mai fi copilul răsfăţat al mulţimei, îl va obliga să adopte atitudinea dictată de împrejurări spre a-şi putea reface o aureolă serios adumbrită pe urma corecţiei aplicată lui de Max Schmeling.

DIN NOU SPRE TITLUL MONDIAL

Germanul s'a întrecut pe sine, croindu-şi din nou drum spre titlul mondial pe care nu va întârzia să-l recucerească dacă va continua să păstreze conduita care i-a fost caracteristică înainte de matchul cu Joe Louis.

Căci în timp ce acesta din urmă se baza numai pe pumnul şi viteza din primele reprize, adoptând o viaţă nu destul de sobră, Max Schmeling a studiat îndelung şi pe îndelete întreaga situaţie şi antrenându-se perseverent şi raţional şi-a dat seama că victoria nu-i va putea reveni decât în cazul utilizărei unei tactice inteligente.

Max Schmeling şi-a învăţat bine lecţia şi a spus-o pe ring ca un elev eminent.

Eschivând în primele reprize periculoasele lovituri ale adversarului, l-a uzat pe Joe Louis printr'un joc defensiv cu riposte şi contra-atacuri prompte, spre a veni peste el în momentul când prima temă tactică îşi spusese cuvântul. După aceia, loviturile precise şi numeroase au completat opera destructivă pentruca, în cele din urmă, eficacitatea acestor lovituri să pună capăt unui match care a pasionat opinia publică sportivă din întreaga lume.

Max Schmeling a învins pe Joe Louis după toate regulile artei şi nu se poate spune că victoria nu a revenit celui mai bun în momentul matchului.

Deasemeni, este foarte sigur că triumful de acum va fi pentru Schmeling preludiul unor succese la fel de răsunătoare, cari îi vor aduce neîntârziat titlul pe care l-a pierdut în 1932, în faţa lui Jack Sharkey.

O PREŢIOASA COLABORATOARE

La succesul lui Max Schmeling a colaborat şi soţia sa, faimoasa vedetă de cinematograf Annb Ondra care, înţelegătoare a situaţiei, şi-a îndemnat tovarăşul de viaţă să se supună unui antrenament riguros. S'a privat chiar de distracţii rămânând totdeauna lângă soţul său spre a

(Continuare în pag. 11-a)

Inaintea matchului Joe Louis-Max Schmeling: iată ochii şi pumnul drept al celor doi boxeuri: sus: Schmelling, Jos: Louis